

Odsłoń twarz

IRA

Wyprzedajemy swoje sny i sumienia
Bo niepokorni, hardzi, źli wyszliśmy z cienia
Wierzimy tylko w prawdy pół, jedno życie
A kiedy pusty bank i stół – chcemy krzyczeć
Nienasycenie jest jak głód

Odsłoń twarz, odsłoń serce
Znasz ten lek, znasz ten ból
Mocniej żyj, krzycz, że jesteś
Zmiana miejsc, zmiana ról

Czyja wina, jaki błąd bardziej parzy
Nie prosimy tu o kąt i ciepły azyl
Poobijane dusze nieść coraz trudniej
Jak kamienie wciąż wpadamy w życia studnie
Nienasycenie jest jak głód

Odsłoń twarz...